

ikke forelaa ekstraordinære Tilfælde eller noget andet, hvorfor Manden ikke kunde komme med, og naar en ældre vel tjent Seminarielærer er gaaet af, er der indkommet et Andragende — han er ikke pensionsberettiget i Følge Lov — om Regering og Krigsdag ikke vil tage en Pension under Overvejelse. Og jeg skulde tage meget fejl, om Sædvanen ikke har været, at naar Manden, hvis han har været pensionsberettiget, kunde faa f. Eks. 1,007 Kroner, saa har man rundet det af og sagt 1,000. Undertiden har man rundet det lidt opad, undertiden lidt nedad, men det er ikke det væsentlige, det væsentlige er, at alle have været enige om at godkende det stete. Jeg har hørt Gang efter Gang fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, at de Folk vare særlig daarlig stillede i Forhold til andre Embedsmænd i Følge deres Arbejde og den Løn, de fik, og naar vi saa ere gaaede den Vej, som Finansudvalget er gaaet fra 1875, og hvor jeg mener, at vi staa endnu, trods det, at der er gaaet 20 Aar, og gaa ganske jævnt og naturlig frem paa den Vej, som de have forført os andre til at gaa, saa kunde det ærede Medlem mere passende komme med den saglige og indgaaende Kritik, som han anvendte lige over for os, lige overfor sig selv og sine Meningsfæller, der ikke ere saa langt nede i Bløden, som vi nu efter hans Mening ere. Jeg tror nu ikke, at vi sidde saa skrækkelig daarlig i det, det kan være, at hvis jeg havde haft med det at gøre tidligere, vilde jeg have været enig med det ærede Medlem i at indstrænke Tallet af Lærere. Men som det staar nu, og som det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, naar han talte om disse Lønningsforhøjelser fra 7 til 1,400 Kroner, stemmer det ikke med de Lærere, der her kan være Tale om, de 16 nemlig — hvad der kan være udenfor af løse Folk, veed jeg ikke — men de Folk, der have staaet i Tjenesten i længere Tid, have væsentlig samme Lønning, som her bliver Tale om. Det ærede Medlem veed jo ogsaa godt, hvad jeg ophyste ham om forleden Dag, at hele Forstørelsen er et Par Tusind Kroner, saa det er da ikke noget saa forfærdelig stort (Afbrudelse). Ja, de 8½ Tønde Hartkorn maa ogsaa regnes til noget, saa naar de trækkes fra, bliver det ikke saa meget. — Altsaa, det mener jeg dog, det ærede Medlem skulde tænke paa, inden han paa den Maade giver det Udseende af, at det er noget saa uhørt, ud over alle Grænser gaaende, Udvalget her vil. Der er her ikke Tale om at springe fra 700 til 1,400 Kroner, som han siger, og med Hensyn til den kongelige Ud nævnelse vilde de Folk jo nok faa kongelig Ud nævnelse efter

Løven, men Lovens pleje jo ikke at have tilbagevirkende Kraft, og Følgen vil altsaa ikke blive andet, end at de have kongelig Ud nævnelse, altsaa Pensjonsret, men hvis ikke det ærede Medlem sammen med sine Værkfæller kommer med en Indstilling i saa Henseende, hvad jeg ikke veed noget om, saa hjælper det dem ikke væsentlig. Det vilde altsaa forekomme mig rimeligere og naturligere, om det ærede Medlem i Stedet for at komme med en hel Række Indvendinger havde erklæret sig i alt væsentligt for at være enig med os andre, og det vilde i hvert Fald have været bedre, om det ærede Medlem med sine Meningsfæller havde rejst de Indvendinger paa et langt tidligere Trin til Overvejelse. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) paaheraabte sig Udvalgets Medlemmer som Vidner paa, at man vilde tage et Forbehold, saa er det ikke et Vidnesbyrd om, at der er saa mange og store slemme Ting i Vejen. Naar man bebrejdede mig her, at jeg var gaaet saa slemt galt i Vhæn ved at antyde, at hvis man skulde gaa til at tage den Affattelse angaaende Forstanderne, som Miindretallet indstiller, vilde man ikke kunne have knyttet Mænd som Ludvig Christian Müller og Svendsen i Jellinge som Lærere ved Seminarierne, saa kan det godt være, de Herrer have Ret, naar det tages rent efter Bogstaven. Men paa den anden Side, ser jeg ikke rettere, saadan som Ordene ere faldne her Gang efter Gang, end at det er aldeles sikkert, at dette var Meningen, naar man vilde gaa over til at ansætte „Rektorer“. Navnlig er det aldeles utvivlsomt, at det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtalt det med rene og klare Ord ved 2den Behandling, at det var bedst at sætte Skolemænd og Rektorer i Spidsen for Seminarierne uden noget Maskepi med Gejstligheden i særlig Forstand. Deraf har jeg ikke kunnet faa anden Opfattelse; og navnlig naar man atter og atter nævner „Rektorer“ og i Forbindelse dermed „Pædagoger“ og „pædagogisk Ud dannelselse“, maatte man tro, at det vilde være lidt vanskeligt, om end ikke formelt, men lidet sandsynligt, at saadanne Folk, som de nævnte, kunde komme med, og det mente jeg, var til Skade, medens det var bedre, at de kaldende i saa Henseende stode mere frit. Nu have vi hørt, hvordan det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) gjorde gældende, at de to Love, han nævnte, hang saa tæt sammen. Tænk! om vi nu havde faaet Lønningsløven for de lærde Skoler samtidig hermed, saa er det klart nok, at der i den Lov kom til at staa